

§ 1. 1. Opłaty i stawki taryfowe oraz przepisy taryfowe za usługi świadczone w obrotach z zagranicą przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi ustala Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego i Ministrem Finansów.

2. Upoważnia się Ministra Żeglugi do przekazania Dyrektorowi Zjednoczenia Portów Morskich oraz Ministra Handlu Zagranicznego do przekazania Dyrektorowi Centralnego Zarządu Transportu i Spedycji Międzynarodowej uprawnień, określonych w ust. 1, w zakresie ustalania opłat i stawek oraz przepisów taryfowych za usługi dla płatników zagranicznych świadczone przez przedsiębiorstwa podległe Zjednoczeniu Portów Morskich.

3. W wypadku przewidzianym w ust. 2 opłaty i stawki oraz przepisy taryfowe, o których mowa w ust. 2, zgodnie z wytycznymi Ministra Żeglugi wydanymi w porozumieniu z Ministrem Finansów i Ministrem Handlu Zagranicznego

ustala Dyrektor Zjednoczenia Portów Morskich w porozumieniu z Dyrektorem Centralnego Zarządu Transportu i Spedycji Międzynarodowej.

§ 2. Opłaty i stawki oraz przepisy taryfowe ustalone w trybie przewidzianym w § 1 ogłaszane są w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

§ 3. Traci moc uchwała nr 683 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1956 r. w sprawie trybu ustalania opłat i stawek taryfowych za usługi świadczone w obrotach z zagranicą przez jednostki gospodarcze podległe Ministrowi Żeglugi (Monitor Polski Nr 99, poz. 1141 oraz z 1964 r. Nr 41, poz. 192).

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów, Ministrowi Handlu Zagranicznego i Ministrowi Żeglugi.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

118

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 kwietnia 1970 r.

w sprawie udzielania przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń pomocy finansowej na rozwój budownictwa indywidualnego na wsi.

Na podstawie § 11 pkt 5 uchwały nr 10 Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1969 r. w sprawie organizacji i poprawy warunków rozwoju budownictwa indywidualnego na wsi (Monitor Polski Nr 3, poz. 21) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowy Zakład Ubezpieczeń, zwany dalej PZU, w ramach działalności zapobiegawczej może udzielać indywidualnym właścicielom ubezpieczonych budynków, położonych w gromadach, pomocy finansowej ze środków funduszu prewencyjnego PZU.

§ 2. 1. Pomoc finansowa może być udzielana w formie bezzwrotnych zasiłków albo bezprocentowych długoterminowych pożyczek.

2. Właściciel nie może otrzymać pomocy dotyczącej tego samego budynku równocześnie w formie zasiłku i pożyczki.

§ 3. Z pomocy finansowej mogą korzystać:

- 1) członkowie zespołów budowy, przebudowy i odbudowy wsi oraz zespołów wymiany pokryć dachowych — organizowanych i działających według zasad określonych w uchwale nr 10 Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1969 r. w sprawie organizacji i poprawy warunków rozwoju budownictwa indywidualnego na wsi (Monitor Polski Nr 3, poz. 21) oraz w zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie wytycznych o planowym budownictwie na wsi i o wymianie łatwo zapalnych pokryć dachowych oraz w sprawie zespołów odbudowy, przebudowy lub budowy wsi i ramowego regulaminu dla tych zespołów (Monitor Polski Nr 33, poz. 245),
- 2) właściciele budynków nie zrzeszeni w zespołach.

§ 4. 1. Członkowie zespołów budowy, przebudowy i odbudowy wsi mogą otrzymać bezzwrotne zasiłki na częściowe pokrycie kosztów:

- 1) budowy ognioodpornych stropów i pokryć dachowych,
- 2) przeniesienia części budynków i urządzeń zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

2. Członkowie zespołów wymiany pokryć dachowych mogą otrzymać bezzwrotne zasiłki lub bezprocentowe długoterminowe pożyczki na zakup niepalnego lub trudno zapalnego materiału pokrywczego na dachy.

3. Właściciele budynków nie zrzeszeni w zespołach mogą otrzymać bezzwrotne zasiłki albo bezprocentowe długoterminowe pożyczki na zakup niepalnego lub trudno zapalnego materiału pokrywczego na dachy, jeżeli dokonują:

- 1) rozbiórki starego budynku i budują zamiast niego nowy budynek na podstawie zgłoszenia lub pozwolenia udzielonego przez państwowy organ nadzoru budowlanego,
- 2) generalnego remontu budynku o konstrukcji ścian z materiału niepalnego,
- 3) zmiany na budynku pokrycia dachowego łatwo zapalnego na niepalne lub trudno zapalne.

4. Właściciele budynków nie zrzeszeni w zespołach mogą otrzymać bezzwrotne zasiłki na częściowe pokrycie kosztów budowy ognioodpornych stropów i pokryć dachowych w budynkach, wznoszonych w ramach budownictwa przykładowego według typowych lub powtarzalnych projektów budynków mieszkalnych i gospodarczych, zaleconych do stosowania w danym rejonie.

§ 5. Pomocy finansowej udziela się z zachowaniem następującej kolejności:

- 1) w formie bezzwrotnych zasiłków:
 - a) członkom zespołów budowy, przebudowy lub odbudowy wsi zniszczonych wskutek masowych klęsk żywiołowych,
 - b) niezamożnym członkom zespołów wymiany pokryć dachowych,
 - c) nie zrzeszonym w zespołach właścicielom, budującym budynki przykładowe (§ 4 ust. 4),
 - d) nie zrzeszonym w zespołach niezamożnym właścicielom, którzy rozbierają stare budynki i budują zamiast nich nowe z materiałów niepalnych lub dokonują generalnego remontu budynku o konstrukcji ścian niepalnych,
- 2) w formie bezprocentowych długoterminowych pożyczek:
 - a) członkom zespołów wymiany pokryć dachowych,
 - b) nie zrzeszonym w zespołach właścicielom budynków położonych we wsiach, które są zaliczone do I, II i III grupy zagrożenia pożarowego,
 - c) nie zrzeszonym w zespołach właścicielom budynków, które są położone we wsiach zaliczonych do IV grupy zagrożenia pożarowego.

§ 6. Obsługę kredytu udzielanego z funduszu prewencyjnego w formie bezprocentowych długoterminowych pożyczek wykonuje Bank Rolny.

§ 7. Szczegółowy tryb udzielania pomocy finansowej określi Naczelny Dyrektor PZU.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1961 r. w sprawie udzielania przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń pomocy na ogniotrwałe pokrycie nowych budynków (Monitor Polski z 1962 r. Nr 4, poz. 12).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: J. Trendota

119

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 21 kwietnia 1970 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży wyrobów hutniczych w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonych kategorii umów (Monitor Polski z 1965 r. Nr 23, poz. 109 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży wyrobów hutniczych w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej, stanowiące załącznik do zarządzenia.

2. Do czasu wydania ogólnych warunków umów dostawy, ogólne warunki umów sprzedaży wymienione w ust. 1 stosuje się odpowiednio do umów dostawy (art. 605 Kc).

3. Przez użyte w zarządzeniu określenie „wyroby hutnicze” rozumie się wyroby walcowane, rury stalowe, wyroby przetwórstwa hutniczego, odlewy stalowe i wyroby kute, zwane dalej „towarami”.

§ 2. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą ustalać w umowach wzajemne prawa i obowiązki odmiennie, niż to zostało przewidziane w ogólnych warunkach umów sprzedaży wymienionych w § 1, chyba że z przepisów ustawy lub

z treści tych warunków wynika, że określone w nich prawa i obowiązki są wiążące dla stron.

§ 3. W sprawach nie unormowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się ogólne warunki umów sprzedaży, stanowiące załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 października 1966 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1966 r. Nr 57, poz. 276 oraz z 1967 r. Nr 6, poz. 29 i z 1969 r. Nr 36, poz. 285).

§ 4. Przepisy ogólnych warunków umów sprzedaży, ustalone niniejszym zarządzeniem, stosuje się również do zobowiązań wynikłych z umów sprzedaży i umów dostawy zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, jeżeli chodzi o skutki prawne zdarzeń, które nastąpiły po dniu jego wejścia w życie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1970 r.

Minister Przemysłu Ciężkiego: F. Kaim

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 21 kwietnia 1970 r. (poz. 119).

OGÓLNE WARUNKI UMÓW SPRZEDAŻY WYROBÓW HUTNICZYCH W OBROcie KRAJOWYM Pomiędzy JEDNOSTKAMI GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ**Rozdział 1.****Zawieranie umów.**

§ 1. 1. Umowy sprzedaży zawiera się na okresy roczne lub kwartalne, z określeniem w nich terminów dostarczenia towarów w poszczególnych kwartałach. Na żądanie kupującego sprzedawca obowiązany jest jednak poinformować go o przewidzianych miesięcznych terminach dostarczenia towarów objętych umową. Strony mogą również zawierać umowy sprzedaży na okresy dłuższe lub krótsze oraz ustalać inne terminy dostarczenia towarów.

2. Jeżeli w umowie zastrzeżono sukcesywność dostarczenia towaru, jednakże bez bliższego oznaczenia terminów, rozumie się, że towar dostarczany będzie partiami w okresach miesięcznych.

§ 2. Jednostkami właściwymi do przyjmowania zamówień na wyroby hutnicze są branżowe biura zbytu Centrali Zbytu Stali „Centrostal”, chyba że w cennikach, katalogach lub innych publikacjach „Centrostalu” wskazana zostanie inna jednostka jako właściwa do przyjmowania zamówień na wyroby hutnicze określonego rodzaju.

§ 3. 1. Terminy składania zamówień na wyroby hutnicze poszczególnych rodzajów, z zastrzeżeniem przepisów ust.

2 i 3, ustala „Centrostal”, podając je do powszechnej wiadomości w cennikach, katalogach lub w innych publikacjach.

2. Terminy składania zamówień w branżowych biurach zbytu „Centrostalu” na wyroby hutnicze produkcji krajowej nie mogą być dłuższe niż:

- 1) 60 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, dla wyrobów:
 - a) walcowni bruzdowych i blach ze stali klasy 1,
 - b) kuto-walcowanych kół, obręczy i pierścieni,
 - c) łuków kopalnianych oraz surówki,
- 2) 80 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, dla wyrobów:
 - a) walcowni bruzdowych i blach ze stali klasy 2—4,
 - b) osi parowozowych i tendrowych, osi wagonowych, osi wąskotorowych,
- 3) 90 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, dla wyrobów:
 - a) taśm zimno walcowanych, prętów i drutów ciągniętych oraz łuszczonych, kształtowników zimno giętych, akcesorii kolejowych, bednarki ocynkowanej,
 - b) rur bez szwu walcowanych na gorąco i rur ze szwem nie przeciąganych,
 - c) kutych i odlewów stalowych w stanie surowym,
- 4) 120 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, dla wyrobów: